N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli den 21 Mars 1872, kl. 1 e. m.

Betänkande, angående allmänna bevillningen.

Sedan Bevillnings-Utskottet till behandling förehaft de från Kamrarne till Utskottet hänvisade motioner, som afse förändring af särskilda bestämmelser rörande allmänna bevillningen samt i sammanhang dermed verkställt granskning af bevillningsstadgan i öfrigt, får Utskottet, jemlikt 40 § Riksdags-ordningen, till Riksdagen afgifva de förslag och framställningar, till hvilka Utskottet i följd häraf funnit anledning, hvarvid den ordning, hvartill bevillningsstadgans uppställning gifver anledning, blifvit följd.

Art. I.

Personlig skyddsafgift.

§ 1.

Då, jemlikt denna §, personlig skyddsafgift skall erläggas utaf hvar och en i mantalslängd upptagen person, som, enligt gällande författningar, skall utgöra mantalspenningar, men förslag angående mantalspenningarnes borttagande inom Riksdagen blifvit väckt, samt härjemte Kongl. Maj:t i dess nådiga Proposition angående statsverkets tillstånd och behof föreslagit personliga skyddsafgiftens nedsättande till hälften, skall Utskottet framdeles framlägga förslag till denna paragraf; hvilket Utskottet nu ansett sig

1:o

böra för Riksdagen anmäla.

Art. II.

Uti en inom Första Kammaren väckt motion (N:o 18) har Herr *N. S. von Koch* framställt förslag angående sådan förändring af bevillningen efter II Artikeln, att nu föreskrifven bevillning af fast egendom samt bevillningen för inkomst af kapital eller arbete skulle utbytas mot en för all såväl fast som lös egendom utgående *skydds-* eller *eganderätts-afgift* samt *inkomstskatt*, bestämde den förra till ½ öre för hvarje fulla 100 R:dr af egendomens uppskattningsvärde och den sednare till 1 procent af all inkomst efter afdrag af ränta på upplånt kapital; med antagande af hvilka skattesiffror motionären beräknat att ungefärligen enahanda belopp omkring 2,000,000 R:dr, som hittills efter II Artikeln uttaxerats, skulle erhållas; och har motionären, som i sammanhang härmed yrkat, att, med afseende på de ökade lefnadskostnaderna, det nu bestämda minimum af beskattningsbar inkomst skulle förhöjas från 400 R:dr till 600 R:dr, framlagt förslag till den förändrade lydelse af 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 och 25 §§ bevillningsstadgan samt af 2, 4, 8 och 21 §§ i instruktionen för taxeringsförrättningarne, som af de ifrågasatta förändringarne skulle påkallas.

Till stöd för sin framställning har motionären åberopat de befogade anmärkningar mot nu gällande föreskrifter, som föranledts ej mindre deraf att fastighetsegare och löntagare icke medgifvas något afdrag från sin inkomst för ränta å skuld, än äfven af de olika bevillningsafgifter, som äro ålagda jordbruks- och andra fastigheter.

Ehuru det onekligen ligger en orättvisa deruti att den af skuld besvärade fastighetsegaren och tjenstemannen äro lika skattepligtige som den, hvilken icke är behäftad med någon skuld, samt detta missförhållande tvifvelsutan utgör ett stort hinder mot att efter den nuvarande bevillningslagstiftningens grunder uttaga något betydligare skattebelopp eller att i allmänhet anlita denna s. k. direkta beskattning i någon väsendtligare mån för fyllande af statsbehofven, är likväl en förändring i detta hänseende, sådan som den af motionären föreslagna, förknippad med stora svårigheter. Utom den af en inkomstskatt föranledda förhatliga nödvändigheten att intränga i den skattskyldiges affärsställning och enskilda förhållanden samt svårigheten att bland annat härvid kontrollera att en i fastighet befintlig inteckning verkligen utgör en vid egendomen häftande skuld och icke endast ett i egarens våld förvaradt värdepapper, afsedt att förminska hans skattskyldighet, framstår såsom det väsendtligaste hindret mot en rubbning i den nuvarande bevillnings-

grunden, de olägenheter, hvilka, på sätt Utskottet vid flera af de sistförflutna riksdagarne visat, i följd af det nära sambandet mellan den allmänna bevillningen och kommunalbeskattningen skulle orsakas i afseende å de kommunala utskyldernas fördelning och bestämmelserna angående den kommunala rösträtten. Sålunda skulle en högst betydlig tillökning i kommunalbeskattningen uppstå för en del kommunalmedlemmar såväl genom medgifvande af afdrag från inkomstbevillningen för den skattskyldiges skuld, som af förhöjande af minimum för beskattningsbar inkomst till 600 R:dr.

Härmed har Utskottet dock icke velat säga, att antagandet af en rättvisare grund för utgörande af bevillningen till staten af de omnämnda olägenheterna i fråga om den kommunala beskattningen bör för all framtid få förhindras, utan blott antyda de omfattande förändringar i bestående förhållanden, som af antagandet utaf en dylik förändrad bevillningsgrund skulle påkallas och i sammanhang dermed måste tillvägabringas, och hvilka skulle göra utarbetandet af förslag till en bevillningsförfattning, byggd på grunder af väsendtligt förändrad beskaffenhet mot de i nu gällande Bevillningsstadga antagna, till ett arbete af så omfattande beskaffenhet, att ett Riksdagens Utskott svårligen skulle finna erforderlig tid att åstadkomma detsamma och att den enda lämpliga utvägen att erhålla ett sådant förslag blefve att till Kongl. Maj:t göra underdånig framställning om utarbetande deraf. Det har ock utgjort föremål för Utskottets öfverläggning, huruvida det vore skäl att för det närvarande och med föranledande af motionen föreslå en sådan underdånig framställning från Riksdagens sida; men då, enligt Utskottets uppfattning, åsigten om lämpligheten af att införa en förmögenhets- och inkomstskatt, på sätt motionären föreslagit, hvarken inom representationen eller hos den allmänna meningen inom landet kan anses hafva vunnit erkännande, och icke heller torde, innan åtskilliga förändringar i öfriga skattehänseenden blifvit tillvägabragta, hafva utsigt att göra sig gällande, har Utskottet ansett sådant för det närvarande icke böra ega rum, helst Utskottet inhemtat, att den, med anledning af Riksdagens skrifvelse nästlidet år, angående omarbetning af mantalsskrifnings-förordningen, af Kongl. Maj:t härför nedsatta komité, erhållit uppdrag att, — i syfte att kommunernas fordran att af de personer, hvilka inom dem äro boende, få uppbära skäliga skattebidrag, måtte så vidt möjligt tillgodoses, — afgifva underdåniga förslag till de härför erforderliga förändringar äfven i bevillningsstadgan, kommunalförfattningarne och andra författningar, i följd hvaraf det torde kunna förväntas, att de af

Utskottet här ofvan antydda svårigheterna för vidtagande af åtskilliga förändringar i bevillningsstadgan sålunda blifva afhjelpta.

Af dessa skäl finner Utskottet sig böra hemställa,

2:o

att Herr von Kochs förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

§ 2.

Enligt denna § äro från utgörande af der stadgad bevillning af fast egendom befriade, bland andre, egare af kanal, jernväg och annan farväg för den mark, som upptages af kanal- och vägsträckan, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden.

Med anledning häraf har inom Andra Kammaren Herr *P. C. Lamberg* (i motion N:o 46) föreslagit att, enär olika åsigter skulle gjort sig gällande i fråga om fastighetsbevillnings påförande för de vid enskilda jernvägarne befintliga stationshus, föreskrift måtte i bevillningsstadgan intagas derom, att befrielse från erläggande af bevillning jemväl för sådana stationshus skall ega rum; och då de ifrågavarande byggnaderna äro för trafiken å jernvägarne oundgängliga samt således skäligen kunna anses utgöra en del af sjelfva jernvägsanläggningen, har Utskottet ansett de skäl, som gälla för befrielse från bevillnings erläggande för jernvägsbyggnaden i öfrigt, ega lika giltighet i afseende å stationshusen, hvarföre Utskottet tillstyrker,

3:o

att, med bifall till motionärens förslag, det här ofvan i § 2 omförmälda undantagsstadgande må erhålla följande lydelse:

Från utgörande af ofvanstående bevillning befrias jemväl egare af kanal, jernväg och annan farväg för den mark, som upptages af kanal- och vägsträckan, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden, *hvarunder, i fråga om jernvägar, stationshusen jemväl inbegripas.*

§§ 6 och 8.

I § 6 stadgas att för all inkomst, vare sig af kapital eller arbete, erlägges bevillning med 1 procent, beräknad å behållna inkomstbeloppet, och i § 8 att bevillning för kapital och arbete icke eger rum, när den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster understiga 400 R:dr samt

att, om de icke öfverstiga 1,800 R:dr, 300 R:dr af inkomsten från kapital eller arbete äro fria från bevillning.

Under anförande att för den löntagare, som icke hade fullt 400 R:dr eller hvars lön icke öfverstege 1,800 R:dr, äfvensom för handtverkare eller arbetare med dylika inkomster nämnda undantag syntes vara ganska billiga, men att det vore så mycket obilligare, att kapitalisten skulle åtnjuta dessa afdrag, som denne icke hade någon annan möda för sin inkomst än att emottaga och qvittera räntan, har Herr *Lars Börjesson* inom Andra Kammaren (uti motion N:o 47) föreslagit, att § 8 måtte erhålla den förändring, att för inkomst af kapital icke finge åtnjutas befrielse, så snart denna inkomst uppginge till 100 R:dr och bevillningen derför till 1 R:dr.

Utskottet medgifver väl, att grundtanken i motionärens förslag kan anses riktig och att för inkomst af kapital i allmänhet, såsom af varaktigare beskaffenhet, en högre bevillningsafgift än för inkomst af lön eller arbete kan vara af billighet påkallad, men då i § 6, i fråga om sjelfva beskattningen, kapitalet är likställdt med öfriga inkomstkällor, så kan det icke vara skäl att i § 8 i fråga om undantagen härutinnan göra någon skilnad, helst en sådan förändring, såsom rubbande den grund, lika beskattning af all egendom, hvarpå den nuvarande bevillningsstadgan hvilar, skulle vålla en omarbetning af bevillningsstadgan i flera väsendtliga delar, något, som hvarken motionären lärer åsyftat eller Utskottet ansett nu böra ega rum; och Utskottet hemställer fördenskull,

4:o

att Herr Lars Börjessons motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

I afseende å förevarande 8 § har jemväl Herr *J. E. Johansson* uti en inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 177, föreslagit den förändring, att det stadgade minimum för beskattningsbar inkomst måtte från 400 R:dr nedsättas till 350 R:dr.

Såsom skäl för detta förslag har motionären anfört: *att* svårighet vid tillämpningen af ifrågavarande § skulle uppstått derigenom att de, som hafva inkomst af kapital eller arbete, icke kunde taxeras för mindre belopp än 400 R:dr, efter hvilket belopp bevillning vanligen åsattes, oaktadt inkomsterna icke fullt uppginge dertill, enär det nemligen ansetts, att handtverkare m. fl. böra under den tid de ega helsa, förmåga och arbetsförtjenst bidraga något såväl till statens som isynnerhet till kommunens gemensamma behof, emedan de, sedan arbetskrafterna aftagit eller sjukdomsfall inträffat, för sig och sin familj måste anlita kommunen om

nödiga bidrag dertill; *att* statens finansiela ställning nu lemnade tillfälle till skattenedsättningar; samt *att* genom den föreslagna nedsättningen i minimum för beskattningsbar inkomst från 400 R:dr till 350 R:dr, med bibehållande af 300 R:drs afdrag för lefnadskostnaden, bevillning kunde åsättas med 50 öre för sådane personer, som icke kunna anses hafva fullt 400 R:drs inkomst, men det oaktadt blifva taxerade till detta belopp, hvarigenom dessas utskylder kunde nedsättas till hälften såväl till staten som kommunen och en rättvisare taxering blifva möjlig.

Då den olägenhet, motionären velat med sitt förslag förebygga, såsom han sjelf angifver, beror, icke på någon tvetydighet eller brist i det ifrågavarande lagstadgandet, utan endast på ett felaktigt och mot stadgandet fullkomligt stridande förfarande vid tillämpningen af detsamma, hvilket icke kan genom en lagförändring förebyggas; och då vidare den för de oundgängligaste lefnadsbehofven från skatt befriade inkomst, långt ifrån att vara för högt tilltagen, numera torde få anses väl lågt beräknad, måste Utskottet för sin del ogilla ett ändringsförslag, som afser att ytterligare nedsätta det nu föreskrifna minimum af beskattningsbar inkomst, och hvarigenom beskattning skulle påläggas en mängd samhällsmedlemmar, som nu äro derifrån befriade, och som icke kunna anses ega någon skatteförmåga, såsom statkarlar och backstugusittare m. fl., hvars årsaflöning med numera uppdrifna arbetslöner och höjda priser på lefnadsförnödenheter i många fall torde uppgå till 350 R:dr.

På dessa skäl föreslår Utskottet,

5:o

att Herr J. E. Johanssons förevarande motion må af Riksdagen lemnas utan afseende.

§§ 9 och 27.

§ 9 mom. 1 och 2 hafva nu följande lydelse:

»Bevillning för inkomst af kapital eller arbete påföres:

bankbolag, der bolagets rörelse drifves, vare sig genom hufvudkontor, afdelnings- eller kommissionskontor;

annat bolag, der bolagets rörelse hufvudsakligen å en eller flera orter drifves, eller, i fall sådana bestämda orter icke förefinnas, der bolaget har sin styrelse;»

samt § 27 sista punkten: »Och bör sådant utdrag beträffande bankbolag utvisa denna vinst fördelad på hufvudkontoret samt hvarje af dess afdelnings- och kommissionskontor.»

Med anledning deraf att i fråga om enskilda jernvägar bevillning plägat påföras allenast inom den kommun, der styrelsen har sitt säte, hvilken kommun i följd deraf fått uppbära kommunalutskylder beräknade efter bolagets hela inkomst, hafva förslag blifvit framställda till förändrad lydelse af dessa §§ inom Första Kammaren af Herr *O. F. Hallin* (motion N:o 21) och inom Andra Kammaren af Herr *W. Falk* (motion N:o 33), hvilka yrkat:

att *§ 9 mom. 1* måtte sålunda förändras:

Bevillning för inkomst af kapital eller arbete påföres:

Bank- och *jernvägs*-bolag, der bolagets rörelse drifves, vare sig vid hufvud-, afdelnings- eller kommissionskontor, *eller vid större och mindre stationer;*

samt att *§ 27, sista punkten,* måtte erhålla denna lydelse:

Och bör sådant utdrag beträffande bank- och *jernvägs*-bolag utvisa denna vinst fördelad på hvart och ett af bolagets särskilda kontor *eller stationer;*

till hvilken sistberörda lydelse Herr Falk dessutom föreslagit följande tillägg efter ordet »stationer»:

samt för de sistnämnda på så sätt bestämd, att all inkomst af gods och passagerare, som afgå från en station till en annan, delas till hälften på hvardera stationen.

Vid sistförflutna lagtima riksdag framställde Utskottet med anledning af motioner i likartadt syfte som de nu förevarande förslag till en sådan förändrad lydelse af ifrågavarande §§, som den af Herr Hallin nu föreslagna, men denna framställning vann då icke Riksdagens bifall, hufvudsakligen emedan förändringen ansågs komma att medföra svårigheter och äfventyr för staten att utfå behöriga bevillningsafgifter.

Om än det måste såsom grundsats till riktigheten medgifvas att bevillnings-stadgans främsta ändamål är att bereda största säkerhet och lätthet för upptagande af de till staten ingående bevillningsafgifter och att ur denna synpunkt inga andra förändringar i bevillnings-stadgans föreskrifter härom kunna anses fullt befogade än sådana som syfta härtill, så fordrar dock å andra sidan billigheten, att, då lagstiftningen gjort den kommunala beskattningen nära förbunden med och till hufvudsaklig del beroende af bevillningen till staten, den obillighet och oegentlighet i kommunalbeskattning, som deraf blifva en följd, böra, då det utan egentliga olägenheter för statsinkomsternas upptagande kan ske, genom förändrade föreskrifter i bevillnings-förordningen undanrödjas.

Då i förevarande hänseende ostridigt lärer vara, att det är med grunden för den kommunala beskattningen öfverensstämmande, att jern-

vägsbolag inom de kommuner, der de vid särskilda stationer drifva sin rörelse och der de för den i deras tjenst anställda personal och dess familjer draga gagn och hafva behof af de kommunala institutionerna, jemväl utgöra de på dem belöpande bidrag för upprätthållande af dessa kommunala institutioner, så framstår det såsom en verklig orättvisa i fråga om kommunalbeskattning att, såsom nu allmänt lärer vara förhållandet, dessa bolag beskattas allenast å den ort der de hafva sin styrelse; och vid större jernvägsbyggnadsföretag, der anläggningen toge sin början å en ort, medan bolagets styrelse hade sitt säte å en annan, afsedd att utgöra jernbanans slutpunkt, skulle härigenom inträffa, att, då i mån af de särskilda bandelarnes fullbordande dessa för trafiken öppnades, bevillning till staten så väl som kommunala utskylder komme att påföras ett sådant bolag för den inkomst, det af trafikrörelsen å jernbanan uppbure, å en ort, der denna rörelse alldeles icke bedrefves.

Af dessa skäl, och då Utskottet icke ansett att några svårigheter böra möta för jernvägsbolagen att föra sina räkenskaper med den fullständighet, att deras styrelser lätteligen kunna lemna sådana uppgifter, som utvisa huru stor del af bolagets behållna vinst härledt sig från hvarje af dess särskilda stationer, till bevis hvarå Utskottet hänvisar till bilagda tabell (Bil. A.), samt att lika litet någon väsendtlig olägenhet genom den föreslagna förändringen bör uppstå för påförande af en riktig bevillning till staten; men det deremot synts Utskottet angeläget, att, då många enskilda jernvägsföretag inom landet nu äro under utförande, en snar rättelse i de angifna missförhållandena åstadkommes innan tilläfventyrs ännu flera stridiga intressen, än hvad för närvarande är fallet, försvåra frågans lösning; har Utskottet icke tvekat att tillstyrka bifall till motionärernes förslag, dervid Utskottet dock icke ansett lämpligt att, såsom herr Falk föreslagit, lemna en allmän föreskrift huru inkomsterna skola fördelas mellan de särskilda stationerna, då för skilda fall olika grunder härför möjligen kunna och böra tillämpas.

I öfverensstämmelse härmed hemställer Utskottet,

6:o

att § 9 mom. 1 må erhålla följande förändrade lydelse: Bevillning för inkomst af kapital eller arbete påföres: Bank- och *jernvägs*-bolag, der bolagets rörelse drifves, vare sig vid hufvud-, afdelnings- eller kommissionskontor, *eller vid större och mindre stationer;*

samt i följd häraf

7:o

att sista punkten af § 27 må lyda: Och bör sådant utdrag beträffande bank- och *jernvägs*-bolag utvisa denna vinst, fördelad på hvart och ett af bolagets särskilda kontor *eller stationer*.

§ 22.

Denna § har följande lydelse:

»Likaledes utgöres den genom särskild författning stadgade stämpelafgift för tidningar och andra periodiska skrifter, utan afdrag å den bevillning, som utgifvaren eller förläggaren, enligt denna bevillningsstadga, åligger».

Som Kongl. Maj:t i nådig proposition, angående dels stadgande af förändrade vilkor för tidningars och tidskrifters postbefordran samt dels åtskilliga andra postväsendet rörande frågor, föreslagit, bland annat, upphäfvande af Kongl. Kungörelsen den 30 November 1860 angående den af Rikets Ständer fastställda bevillningsafgift för stämpling af tidningar samt andra periodiska skrifter och tryckta afhandlingar, kommer Utskottet att, sedan Riksdagen i anledning af denna nådiga framställning fattat beslut, om sådant blifver erforderligt, till Riksdagen göra den framställning i afseende å förevarande §, som af detta beslut kan föranledas, hvilket Utskottet här blott ansett sig

8:o

böra för Riksdagen anmäla.

§ 87.

I afseende å förenämnde §, som bland annat innefattar stadgande derom, att kronofogden sednast fjorton dagar före den till uppbördens företagande inom hvarje län bestämda tid skall hos Konungens Befallningshafvande anmäla samt inom vederbörande församlingar kungöra de för hvar och en församling utsatta uppbördsdagar m. m., har Herr *A. W. Uhr* (i motion N:o 146) inom Andra Kammaren framställt förslag till följande förändrade lydelse:

»Sednast fjorton dagar före den till uppbördens företagande inom hvarje län bestämda tid skola *i städerna magistraten* och *å landet häradsskrifvaren och* kronofogden *gemensamt* hos Konungens Befallningshafvande anmäla samt *å landet, genom kronofogdens försorg,* inom vederbörande församlingar kungöra de för hvar och en församling utsatta uppbördsdagar, samt de ställen, hvarest uppbörden skall förrättas, och den ordning, som

dervid kommer att iakttagas; börande häradsskrifvaren vid uppbördsstämman vara närvarande för att meddela behörig annotation å de skattskyldiges debetsedlar, enär derförutan uppbördsmannens qvittens, enligt uppbördsförfattningarne, icke äro gällande».

Med den föreslagna förändringen synes motionären åsyfta, att häradsskrifvaren skall jemte kronofogden få föreslå tiden för uppbördsstämmorna inom fögderiet, såsom skäl hvarför motionären anfört, att häradsskrifvaren uteslutande verkställer all debitering, upprättar så väl uppbördsbok som debetsedlar samt till följd af dessa digra arbeten «nästan uteslutande» är beroende af tiden för uppbördsstämmornas början, då han sednast 14 dagar derförut måste hafva verkställt sagde arbeten.

Då det likväl, enligt gällande föreskrifter, är Konungens Befallningshafvande, som bestämmer tiden för uppbördens företagande inom hvarje län, samt, enligt uppbördsförfattningarne och 84 § bevillningsstadgan, det åligger häradsskrifvaren att inom viss tid före den sålunda bestämda uppbördstidens början hafva så väl till Konungens Befallningshafvande insändt uppbördsboken för granskning och uppbördsordres meddelande som äfven till de skattskyldige utlemnat debetsedlarne, synes det icke kunna på ringaste sätt inverka på häradsskrifvarens förenämnda arbeten, att kronofogden inom den för länet stadgade uppbördstiden föreslår terminerna för uppbördsstämmorna inom fögderiet. Den föreslagna förändringen anser Utskottet fördenskull obehöflig och hemställer alltså,

9:o

att Herr Uhrs förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Sedan Statsverkets behof blifvit utredda och bevillningssumman bestämd, samt tiden sålunda är inne att meddela yttrande angående de i bevillningsstadgan upptagna procent- och sifferbelopp, skall Utskottet uti förevarande ämne göra den slutliga framställning, hvartill förhållandet föranleder, hvilket Utskottet

10:o

får för Riksdagen anmäla.

Stockholm den 21 Mars 1872.

På Utskottets vägnar:

GUST. af UGGLAS.

Reservationer:

emot Utskottets hemställan med anledning af Herr von Kochs motion:

af Herr *von Geijer.*

vid *9 och 27 §§:*

af Herr Friherre *af Ugglas* samt Herrar *Häggström* och *Hederstjerna,* hvilka ansågo nu gällande föreskrifter böra förblifva oförändrade;

af Herr Grefve *Hamilton:* »De af Bevillnings-Utskottet föreslagna förändringarne i 9 och 27 §§ af bevillningsstadgan afse endast kommunala förhållanden och innebära, enligt hvad under diskussionen i detta ämne vid sistlidne års riksdag i Första Kammaren blifvit tydligt ådagalagdt, försämring af bevillningsstadgan, hvarföre — och då en komité blifvit af Kongl. Maj:t tillsatt för utarbetande af förslag till nödiga rättelser uti bevillningsstadgan och kommunalförfattningarne — jag får anmäla min vördsamma reservation emot ifrågavarande förändring och hemställer,

att Herr A. F. Hallins motion (N:o 21) och Herr W. Falks motion (N:o 33) icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.»

af Herr *von Geijer:* »Det torde böra medgifvas, att, då en motionär föreslagit att någon paragraf i bevillningsstadgan måtte erhålla en af honom formulerad ny lydelse, så, oaktadt af motionens hela innehåll framgår att det väckta förslaget afser endast ett ordnande af den kommunala beskattningen, skall motionen rätteligen till Bevillnings-Utskottet remitteras. Men det lärer ock få erkännas, att Bevillnings-Utskottet ställer sig den för Utskottet i grundlagen gifna instruktion närmast till efterrättelse, om Utskottet, utan att ingå i bedömande huruvida motionens syftemål är i och för sig godt och önskvärdt, som det synes tillkomma Lag-Utskottet att *i första hand* pröfva, afstyrker motionen, såsom tydligen icke afseende någon den ringaste förbättring i gällande grunder för den allmänna bevillningens utgörande.

Under flera riksdagar har ock en sådan uppfattning af saken gjort sig gällande inom Bevillnings-Utskottet; och jag vågar tro att ett konseqvent vidhållande häraf skulle hafva den lyckliga följd att motioner

med förberörde syftemål alltid finge en sådan stylisation, att de grundlagen likmätigt kunde blifva remitterade till det ständiga Utskott, hvilket har till bestämdt åliggande, bland annat, att bereda frågor rörande den kommunala lagstiftningen i allmänhet, nemligen Lag-Utskottet, hvarefter det komme att bero på detta Utskott att, om det så nödigt aktar, sammanträda till öfverläggning i ämnet med Bevillnings-Utskottet.

Oaktadt jag sålunda anser att de till Bevillnings-Utskottet remitterade i denna punkt omhandlade tvänne motioner, hvilka åsyfta endast förändringar i hvad jag ville kalla den interkommunala beskattningen, strängt taget bort af Bevillnings-Utskottet utan vidare afstyrkas, har jag dock, enär jag trott mig kunna finna att dessa motioner ur synpunkten af kommunernas rätt och bästa ega en utomordentligt stor vigt, yrkat i Bevillnings-Utskottet att desamma, för erhållande af behörig pröfning, måtte blifva till sammansatt Bevillnings- och Lag-Utskottet hänskjutna.

Men då Bevillnings-Utskottet ej härpå velat ingå, nödgas jag härmed hemställa det Riksdagen afslår Bevillnings-Utskottets förslag».

Herr *Bennich* har begärt få antecknadt, det han icke deltagit i behandlingen af detta betänkande.

Stockholm, Ivar Hæggströms Boktryckeri, 1872.

Trafik-Afdelningen.

Gefle—Dala Jernväg.

Januari—December år 1870.

Rapport.

Stationer.	Passagerare. 1:a kl.	Passagerare. 2:a kl.	Passagerare. 3:e kl.	Afgift. 1:a kl. Rmt.	Afgift. 2:a kl. Rmt.	Afgift. 3:e kl. Rmt.	Summa. Antal.	Summa. Afgift. Rmt.	Till-skott. Rmt.	Öfvervigt å bagage. Rmt.	Summa Passagerare-trafik. Rmt.	Elektr. Telegrafen. Privat-depescher.	Elektr. Telegrafen. Tjenste-depescher.	Elektr. Telegrafen. Afgift. Rmt.	Åkdon. Antal.	Åkdon. Afgift. Rmt.	Kreatur. Hundar. st.	Kreatur. Hästar. st.	Kreatur. Boskap. st.	Kreatur. Mindre kreatur. st.	Kreatur. Afgift. Rmt.	Gods. Kubikfot.	Gods. Vigt. Centner.	Gods. Afgift. Rmt.	Post. Rmt.	Extra. Rmt.	Summa Trafik. Rmt.
Januari	516	339	5,288	1,265 70	494 25	4,353 37	6,143	6,113 32	68 85	181 86	6,364 03	189	6	168 40	16	44 30	12	7	6	1	77 58	539,736	158,671 50	53,581 50	— —	327 06	60,562 87
Februari	355	298	3,554	853 36	528 15	2,948 68	4,207	4,330 19	58 28	132 36	4,520 83	212	1	184 80	14	51 75	23	5	1	1	35 70	549,191	135,246 00	48,733 67	— —	190 66	53,717 41
Mars	495	403	5,661	1,155 48	577 95	4,822 41	6,559	6,555 84	72 26	128 91	6,757 01	313	4	264 75	14	76 20	24	2	4	2	55 33	751,071	179,509 50	66,632 85	1,125 00	223 69	75,134 83
April	555	541	9,580	1,211 44	785 60	10,207 78	10,676	12,204 82	73 37	233 22	12,511 41	283	4	256 83	9	36 09	18	5	12	4	73 91	950,344	152,658 50	85,117 77	— —	659 17	98,655 18
Maj	670	564	9,401	1,439 94	851 00	8,706 67	10,635	10,997 61	71 03	369 04	11,437 68	390	2	364 78	14	74 43	33	3	42	5	200 64	1,440,681	310,698 50	158,482 32	— —	1,115 26	172,075 11
Juni	880	830	13,382	1,978 35	1,365 25	10,757 19	15,092	14,100 79	88 39	425 47	14,614 65	461	5	407 13	15	89 36	32	5	21	4	143 91	1,407,562	306,953 00	144,539 48	1,125 00	1,188 69	162,108 22
Juli	884	874	9,650	2,278 65	1,519 16	7,689 21	11,408	11,487 02	76 95	302 55	11,866 52	408	6	369 51	12	91 07	26	3	16	1	93 71	1,865,878	294,635 00	167,658 44	— —	718 73	180,797 98
Augusti	899	786	10,281	2,008 38	1,300 30	7,867 56	11,966	11,176 24	65 56	378 25	11,620 05	363	3	304 61	18	98 75	56	7	20	13	177 26	1,987,318	314,199 00	181,399 25	— —	1,506 55	195,106 47
September	713	656	8,311	1,819 95	950 10	6,925 58	9,680	9,695 63	58 99	431 79	10,186 41	544	3	493 96	25	130 77	56	4	20	8	147 23	1,442,833	376,035 50	153,044 55	1,125 00	1,596 40	166,724 32
Oktober	574	588	9,484	1,249 11	844 30	8,461 06	10,646	10,554 47	76 15	382 23	11,012 85	529	7	478 30	20	129 83	46	3	22	64	230 43	1,079,863	353,638 00	128,527 77	— —	1,226 04	141,605 22
November	391	375	7,144	862 29	565 00	6,144 31	7,910	7,571 60	41 85	266 67	7,880 12	363	7	310 42	13	65 03	32	2	5	27	71 86	1,158,210	262,796 50	122,714 30	— —	1,141 71	132,183 44
December	493	470	6,865	1,038 15	651 00	5,928 68	7,828	7,617 83	83 55	160 72	7,862 10	263	—	238 29	8	26 77	20	6	8	3	67 25	632,994	152,714 00	61,494 37	1,125 00	461 49	71,275 27
Summa	7,425	6,724	98,601	17,160 80	10,432 06	84,812 50	112,750	112,405 36	835 23	3,393 07	116,633 66	4,318	48	3,841 78	178	914 35	378	52	177	133	1,374 81	13,805,681	2,997,755 00	1,371,926 27	4,500 00	10,755 45	1,509,946 32
År 1869	6,961	4,994	79,879	17,277 13	8,192 07	73,185 36	91,834	98,654 56	886 94	2,346 63	101,888 13	3,921	41	3,584 82	132	583 87	362	25	160	82	1,191 10	11,854,141	2,441,243 00	1,356,001 67	4,000 00	9,219 38	1,476,468 97
Gefle	2,261	2,434	25,873	6,632 76	4,541 86	29,188 29	30,568	40,362 91	16 84	1,657 57	42,037 32	1,992	16	1,850 86	76	423 14	116	14	34	81	390 92	77,924	706,067 50	182,109 45	4,500 00	10,446 25	241,757 94
Lund	312	503	5,431	218 08	223 55	2,017 40	6,246	2,459 03	1 54	14 00	2,474 57	18	—	16 46	1	3 85	25	—	—	1	9 13	35,701	156,282 00	5,030 95	— —	— —	7,534 96
Bäck	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	61,789	13,423 00	1,160 98	— —	— —	1,160 98
Margretehill	178	161	4,319	233 36	118 90	2,193 48	4,658	2,545 74	0 60	18 90	2,565 24	—	—	—	—	—	11	—	2	2	11 08	65,485	41,849 50	4,420 11	— —	— —	6,996 43
Jädran	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	297,642	22,854 50	8,862 95	— —	— —	8,862 95
Sandviken	699	785	11,462	935 72	718 30	5,996 70	12,946	7,650 72	10 38	88 03	7,749 13	453	2	370 53	11	28 72	40	—	12	6	41 17	186,481	90,998 50	12,766 51	— —	16 34	20,972 40
Kungsgård	646	791	11,558	972 84	917 75	6,885 45	12,995	8,776 04	3 44	112 58	8,892 06	268	1	244 71	9	22 25	29	—	45	5	171 10	302,811	151,949 00	29,617 66	— —	13 89	38,961 67
Storvik	456	530	7,049	772 50	773 65	5,281 89	8,035	6,828 04	— —	137 99	6,966 03	430	15	329 10	13	40 62	20	4	65	28	291 49	98,643	256,780 50	27,637 62	— —	60 04	35,324 90
Robertsholm	576	246	4,929	900 70	270 30	3,559 90	5,751	4,730 90	788 71	63 10	5,582 71	240	3	207 62	7	20 28	37	3	9	—	75 08	100,331	253,580 00	40,209 13	— —	2 72	46,097 54
Hofors	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2 85	—	—	3	—	16 20	14,637	182,198 50	9,363 20	— —	— —	9,382 25
Källviken	60	25	948	102 00	43 90	810 97	1,033	956 87	— —	23 44	980 31	—	—	—	1	1 55	9	—	—	—	4 29	295,938	68,769 00	31,951 20	— —	— —	32,937 35
Korsnäs	742	393	10,364	1,321 40	517 40	7,480 36	11,499	9,319 16	13 72	139 61	9,472 49	538	10	449 57	4	13 25	35	3	2	3	52 98	12,263,966	900,279 00	970,515 57	— —	48 50	980,552 36
Falun	1,495	856	16,668	5,071 44	2,306 45	21,398 06	19,019	28,775 94	— —	1,137 85	29,913 80	379	1	372 93	55	357 84	56	28	5	7	311 37	4,333	152,724 00	48,280 94	— —	167 71	79,404 59
Summa	7,425	6,724	98,601	17,160 80	10,432 06	84,812 50	112,750	112,405 36	835 23	3,393 07	116,633 66	4,318	48	3,841 78	178	914 35	378	52	177	133	1,374 81	13,805,681	2,997,755 00	1,371,926 27	4,500 00	10,755 45	1,509,946 32

Stationernas värde

med hänsyn till såväl ankomne som afgångne passagerare och varor.

	Gefle.	Lund.	Margretehill.	Jädran och Sandviken.	Kungsgården.	Storvik.	Robertsholm och Källvik.	Korsnäs.	Falun.
År 1870	47,48 %	0,51 %	0,67 %	2,63 %	2,48 %	2,15 %	4,65 %	34,86 %	4,57 %
» 1869	46,64 %	0,29 %	0,54 %	1,90 %	2,22 %	1,59 %	3,23 %	34,97 %	7,76 %

Hör till Bevilln. Utsk. Bet. 1872, N:o 8.